

JANEZOVO OZNANILO

18. februar 2024 leto 20 številka 697

1. POSTNA NEDELJA

Mr 1,12–15

PA TI? SI ŠEL KDAJ V PUŠČAVO?

Kako se običajno začne naše delo? Vse si pripravimo, vse domislamo, odpravimo vse ovire in potem se, če je vse v najlepšem redu, lotimo dela. Ko pridejo ovire, pogosto popustimo, rečemo, da je nemogoče vztrajati, da se stvari ne da spremeniti.

Jezus se stvari loteva drugače. Preden začne z javnim delovanjem, gre v puščavo. Tam ni nič posebej spodbudnega: lakota, vročina in mraz, skušnjave. Vse se dogaja med zvermi in angeli, med nebom in zemljo, med puščavo in rodovitnim Božjim kraljestvom. Jezus nima nobene gotovosti, da bo vsemu kos. Kaj je njegova gotovost? Bog sam, Oče, ki mu je to poslanstvo dal, bo poskrbel, da ga bo lahko tudi izpolnil. Ne ve, kako, ne s čim ... Nima sodelavcev, nima poslušalcev, vse je v zraku. In s katerimi skušnjavami se sooča v puščavi?

Ena sama je hudičeva skušnjava. In to je njegova beseda dvoma: »Če si Božji Sin ...« Podvomi v svoje poslanstvo! In za nas velja popolnoma isto. Prva in ključna stvar za hudiča je človeka prepričati, da tisti glas ob Jordanu ni resničen. Da Bog laže. Da to, da sem za Boga otrok, ki ga ima rad bolj kot vse drugo, ni res. In v trenutku, ko začne človek o tem dvomiti, se znajde v strahu, da ni dovolj dober, da ne dela prav, da se trudi zaman. Da je v bistvu sam, ker ljubezni ni vreden. Ta strah je korenina vseh skušnjav.

Tako se začne njegovo prijateljstvo z zlom. Bolj ko se z njim brati, bolj je sam, globlje v puščavo gre. Ker je – čeprav mu ponuja same lepe in privlačne stvari – hudičev cilj samo eden: da človeka uniči, da ga oropa ljubezni.

Ampak zato tudi je puščava. Zato mora človek skoznjo. V njej je namreč vse njegov sovražnik, vse proti njemu – razen cilja, ki ga nosi v prsih. In takrat spozna, kaj je v njegovem življenju bistveno. Kajti človek, ki vztraja in hodi skozi puščavo, bo slej ko prej prišel do spoznanja, da je Bog pred vsemi človekovimi drugimi potrebami. Da je on vse, kar potrebuje.

Po: E. Mozetič

ZA DUHOVNO RAST

NE SKRBITE

Pisati o postu v času gospodarske krize in drugih preizkušnjah je na nek način predrzno dejanje. Kako recimo spregovoriti o odpovedi ljudem, ki trepetajo pred odpovedjo v službi ali pa so že celo ostali brez zaposlitve!? Čemu naj se odpovedo tisti, ki tako rekoč nimajo ničesar, čemur bi se lahko odpovedali?! In slišimo na vsakem vogalu, da pravijo, da bo še slabše! Upravičeno nas je torej lahko strah. A strah ni nekaj, kar bi bilo lastno kristjanu, in odpoved – post ni samo v materialnih stvareh. Torej se v postnem času odpovejmo strahu, saj Jezus v Svetem pismu jasno pravi: »Ne skrbite ... Življenje je več kot jed in telo več ko obleka. Išcite najprej Božje kraljestvo!« (Mr 6,25–34).

A vendarle priznam, da so te moje misli pisane iz ogrevanega stanovanja, iz računalnika z dostopom na medmrežje in iz želodca, ki ga lakota še ni obiskala. Lahko je biti pobožen vesel in pameten, če čutiš, da te Bog blagoslavlja. Veliko teže je biti vse to, ko te Bog, kot Joba, udari z uljesi in položi med smeti, na pepel ali na kup gnoja

(ali karkoli že je ustrezen prevod)!

Postni čas je torej čas ljubezni: a ta ljubezen me uči čakanja, odpovedi in odtegovanja. Postni čas je čas milosti: a ta milost me uči prenašati bolečino in sprejeti trpljenje.

A postni čas je tudi » ... čas zbiranja biserov«! (Prd 3,5)

Po: G. Čušin

“Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš!”

(prim. 1 Mz 3,19)

V vesoljnih prostranstvih nas je komaj za prah, cesarstva, maliki in človeški izdelki se vrtinčijo v zgodovinski prah.

Prah je na povištvu in med oblaci, v zraku in za avtomobili, nabira se na dobrih sklepkih in na neizpoljenih obljubah, na spominu in papirju,

na prijateljstvu in ljubezni; kajti iz prahu smo in v prah se vračamo!

Preganjamo ga s tehniko in čistili, cilji, gibanji in orožjem.

Bežimo pred njim v zelene oaze, v sterilnost in goljufijo, v omamne svetove in tiranijo, med lažne obljube in prazne upe, a ne moremo pozabiti:

iz prahu smo in v prah se vračamo!

Tudi ti si hodil po prahu svoje domovine, s prahom v očeh, občutil si ga na koži in med zobmi, imel si ga v laseh in dlaneh.

Umil si ga z nog svojih prijateljev, padal si vanj pod udarci biča, prašnega so te zavili v mrtvaški prt

in položili v grob. Premaгал si smrt prahu, zato brez strahu: v prah se vračamo, iz prahu nas boš obudil v prenovljeni svet!

B. Vrbovšek, Gospod, povsod vidim Tebe

VATE ZAUPAM

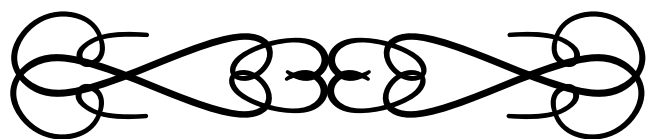
Usmiljeni Jezus, vate zaupam!
Naj me nič več ne straši in vznemirja.
Zaupam vate od zore do mraka, v
veselju in trpljenju,
v skušnjavah in nevarnostih, v sreči in
nesreči,
v življenju in smrti, zdaj in vekomaj.
Zaupam vate pri molitvi in delu,
ob uspehih in neuspehih, budna in
med počitkom,
v stiski in žalosti, celo v svojih
napakah in grehih
ti želim neomajno zaupati.
Ti si potrditev mojega upanja, zvezda
mojega popotovanja,
opora v moji slabosti, odpuščanje
mojih grehov,
moč mojih vrlin, izpopolnitev mojega
življenja,
tolažba v moji smrtni uri, veselje in
blaženost mojih nebes.

sv. Favstina Kowalska

23. februar
POLIKARP

Polikarp je bil učenec apostola Janeza in učitelj svetega Ireneja, velikega cerkvenega učitelja. Rojen je bil okoli leta 70 v Efezu ali v njegovi okolici in v mladosti je postal učenec apostola Janeza. Verjetno ga je prav njegov učitelj postavil za škofa v mestu Smirna. Bil je trn v peti nekrščanskim someščanom. Moral se je boriti tudi za čistost nauka, ker so tudi v Smirni vstajali krivoverci. Niso se marali udeleževati bogoslužnih slavij, ki jih je vodil škof, temveč so obhajali svojo posebno liturgijo. Škof se je na vse načine trudil, da bi vernike, ki so zašli v zmoto, privedel nazaj. Kjer je bilo potrebno, je pokazal tudi odločnost in strogost. Sosednjim krščanskim občinam, ki so se borile z enakimi

težavami kot smirnska, je pisal opominjevalna pisma. Leta 155 je odpotoval v Rim, da bi se s papežem Aniketom dogovoril o datumu praznovanja velike noči. Polikarp je vztrajal pri izročilu, da se spomin Zveličarjeve smrti obhaja 14. nizana, papež pa se je držal bolj splošne navade, da je praznik Gospodovega vstajenja prvo nedeljo po pomladanski polni luni. Sporazuma sicer nista dosegla, vendar sta se razšla v miru. Kmalu po vrnitvi iz Rima je nato Polikarp ob preganjanju kristjanov umrl mučeniške smrti.

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 19. 2.	Bonifacij škof	ob 17.00 za+ Srečka Zorca
TOREK 20. 2.	Leon Sicilski škof	ob 17.00 za+ Štefana (obl.) Marka Kaca, starše Kac - Cafuta, Janeza in Terezijo Premzl
SREDA 21. 2.	Peter Damiani škof in cerkveni učitelj	ob 17.00 za+ Marijo Dobnik
ČETRTEK 22. 2.	SEDEŽ APOSTOLA PETRA	ob 17.00 za+ Ivana Sagadina 8. dan
PETEK 23. 2.	Polikarp škof in mučenec	ob 17.00 za+ Marijo in Alojza Šubernika (obl.)
SOBOTA 24. 2.	Matija apostol	ob 17.00 za+ Staneta (obl.) Štefko Matjašič in Antona Murka
NEDELJA 25. 2.	2.POSTNA NEDELJA	STARŠE 7.30 za+ Ivana in Jožico Gojčič 10.00 za+ starše Darka, Marijo Selinšek, Franca in Marijo Pušnik PREPOLJE 8.45 za+ starše Ivano (obl.) Franca Štumbergerja, brata Franca (obl.) ter Štumbergerjeve in Drevenškove